06/05/2021

Γερόντισσα Μαριάμ, η ταπεινή υποτακτική

/ Ορθόδοξες Προβολές

Εκ της Ιεράς Μονής Παναγίας Αμιρούς

«Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τὸ ρῆμά σου. Νά ΄ναι εὐλογημένο, Γέροντα, ὅπως θέλετε». Γερόντισσα Μαριάμ 18.9.2001

Ἡ Γερόντισσα Μαριάμ, κατὰ κόσμο Μαρία (Μαρούλα) Γιαννάτζη τοῦ Λουκᾶ καὶ τῆς Ἑλένης, γεννήθηκε στὸ Δίκωμο τῆς ἐπαρχίας Κερύνειας στὶς 14.4.1932. Ἡ Μαρία ἀπὸ μικρὴ ἀγαποῦσε πολὺ τὰ γράμματα. Στὸ σχολεῖο διακρινόταν γιὰ τὴν

ὀξυδέρκεια καὶ τὴ φιλομάθειά της. Οἱ δύσκολες συνθῆκες τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς τῆς οἰκογένειάς της, ἀνάγκασαν τοὺς γονεῖς της, νὰ τὴν βγάλουν ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο, στὰ 11 μόλις χρόνια της καὶ νὰ τὴν πάρουν μαζί τους στὸ «θέρος». Τὸ γεγονὸς αὐτὸ πόνεσε βαθιὰ τὴν παιδική της ψυχή. Δὲν ἔσβησε ὅμως τὴ δίψα της γιὰ τή διὰ βίου μάθηση, ποὺ ὁλοκληρώθηκε, ὅταν ὁ Κύριος τὴν κάλεσε στὸ πανεπιστήμιο τῆς Μοναδικῆς Πολιτείας, τὸ ὁποῖο τελείωσε μὲ Ἄριστα.

Ἡ νεαρὴ Μαρία δυναμική, μὲ ἀγωνιστικὸ φρόνημα ἦταν παροῦσα στὰ ἑνωτικὰ συλλαλητήρια τῆς ἐποχῆς της καὶ δυναμικὰ στὸν ἀγώνα τῆς Ε.Ο.Κ.Α. «Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο ἐλεύθερο». «Οἱ Ἄγγλοι καταπατοῦν τὴν ἐλευθερία μας. Ἡ ἐθνικὴ ἐλευθερία εἶναι δῶρο Θεοῦ, ἔχουμε ὑποχρέωση νὰ ἀγωνιστοῦμε». Πρόσφερε τὶς ὑπηρεσίες της στὴν Ο.Χ.Ε. Νεανίδων τοῦ χωριοῦ της καὶ ὡς σύνδεσμος μετέφερε ἐπιστολὲς κυρίως τοῦ Κυριάκου Μάτση, ποὺ ἐφιλοξενεῖτο σὲ κρησφύγετο στὸ σπίτι τῆς ἀδερφῆς της. Μὲ τὴν ἀνατίναξη τοῦ κρησφυγέτου ἔνιωσε ὅλο τὸ βάρος τῆς ἄδικης, στυγνῆς ἀγγλικῆς κυριαρχίας, καὶ προσευχόταν μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς της γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδας μας.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγώνα, ἡ ἀνήσυχη ψυχή της, ἀναζήτησε νέα παλαίστρα, τὴν ὁποία βρῆκε μέσα ἀπὸ μελέτη πνευματικῶν βιβλίων, στὴν ὁλοκληρωτικὴ ἀφιέρωσή της στὸν Θεὸ διὰ τῆς Μοναχικῆς βιοτῆς.

Ὅταν ὁ πνευματικός της πατέρας ἀρνήθηκε νὰ τῆς δώσει εὐλογία νὰ ἐγκαταλείψει τὸν κόσμο λέγοντάς της: «Τὶ τὸν θέλεις τὸν μοναχισμό; Ἐσὺ ἔχεις νὰ προσφέρεις τόσα στὸν κόσμο», δὲν δίστασε νὰ ἀναζητήσει νέο φιλομόναχο ὁδηγό, ποὺ σύντομα βρῆκε στὸ πρόσωπο τοῦ πατρὸς Ἀνδρέα τοῦ Στροβόλου.

Ἡ ἄρνηση τῶν γονέων της νὰ τῆς δώσουν τὴν εὐχή τους γιὰ τὸ Μοναστήρι, τὴν ὁδήγησε στὸ νὰ ψάχνει διεξόδους ἐκτὸς Κύπρου. Τότε ἐπενέβη σύγχρονός της Γέροντας καὶ τῆς μήνυσε μὲ τὸν πνευματικό της. «Ὅταν διψᾶ ἡ αὐλή σου, μὴ χύνεις τὸ νερὸ ἔξω», προτρέποντάς την νὰ πάει στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου. Ἡ Μαρία Γιαννάτζη στὴν ὥριμη ἡλικία τῶν 35 χρόνων, στὶς 2 Ἰανουαρίου 1967, κυριολεκτικὰ ἔχοντας δραπετεύσει ἀπὸ τὸ σπίτι της βρίσκει καταφύγιο καὶ εὔδιο λιμένα τὴν Ἱ. Μ. Ἁγ. Ἡρακλειδίου κάτω ἀπὸ τὴν ὑπακοὴ καὶ πνευματικὴ καθοδήγηση τῆς Γερόντισσας Χαριθέας.

«Γιὰ σχεδὸν σαράντα ὁλόκληρα χρόνια ἔζησε στὸν Ἁγ. Ἡρακλείδιο, μέσα στὴν ὑπακοὴ τοῦ κοινοβίου, ὑποδειγματικὴ μοναχὴ καὶ στῦλος στηρίζουσα τὸ Μοναστήρι καὶ τὴν ἀδελφότητα». (Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ.Ἀθανάσιος).

Τὶς ἀρετές της διέκριναν ἰδιαίτερα καὶ οἱ πρῶτοι πνευματικοὶ πατέρες τῆς Μονῆς, Ἱερομόναχος π. Λάζαρος Σταυροβουνιώτης καὶ π. Ἐλευθέριος. Τὸ μεγαλεῖο τῆς ταπείνωσης καὶ τῆς ὑπακοῆς της ἀναδείχθηκε μὲ τὴν ἀποδοχὴ τῆς προτροπῆς τοῦ Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου καὶ πρόσκληση τῆς Γερόντισσας Μαρίας τῆς

Ἱ. Μ. Παναγίας Ἀμιροῦς. «Ἐγὼ ὡς μοναχὴ ἔκανα ὑπακοή στὸν Γέροντά μου. Ὅταν μοῦ ἀνακοίνωσε τὴν ἀπόφασή του, γιὰ νὰ ἔλθω ἐδῶ, εἶπα: Γέροντα, ἐγὼ δὲν ἔχω οὔτε ἐκλογὴ οὔτε θέλημα, εἶμαι παραδομένη στὰ στιβαρὰ καὶ πνευματικὰ χέρια σας, νὰ μὲ ὁδηγήσετε ὅπου ὁ Κύριος σᾶς ἐφανέρωσε».

Καὶ μετὰ δύο μέρες ὁλόκληρη ἡ ἀδελφότητα τῆς Μονῆς Ἁγ. Ἡρακλειδίου μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν πολυαγαπητὴ Γερόντισσα Προδρόμη, μᾶς συνόδευσαν καὶ παρέδωσαν σ' αὐτὴ τὴν Ἱ. Μονὴ Παναγίας Ἀμιροῦς, μὲ πολὺ πόνο καὶ κλαυθμὸ γιὰ τὸν ἀναπάντεχο χωρισμὸ, διότι χάριτι Χριστοῦ εἴμαστε ἑνωμένες.

Μετὰ τὴ μακαρία κοίμηση τῆς ἀειμνήστου Γερόντισσας Μαρίας, ἡ Γερόντισσα Μαριὰμ ἀνέλαβε προϊσταμένη τῆς Μονῆς καὶ στὶς 19 Μαΐου 2002, Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων ἔγινε ἡ ἐνθρόνισή της ὡς πρώτη Ἡγουμένη τῆς ἐπανασυσταθείσας Ἱ. Μ. Ἀμιροῦς. Τὰ νέα καθήκοντα τῆς Γερόντισσας Μαριάμ, ὄχι μόνο δὲν ἄλλαξαν τὸ φρόνημά της, ἀλλὰ ἐνέτεινε τοὺς πνευματικούς της ἀγῶνες, μὲ ὑποδειγματικὴ ταπείνωση, ὑπακοή, φιλοπονία, βία στὰ πνευματικὰ καὶ ἀνδρεία ἐγρήγορση, μὲ μητρικὴ ἀγάπη καὶ βεβαία πίστη, χύνοντας στὸν Χριστὸ νυχθημερὸν δάκρυα, ἕως ὅτου μορφωθεῖ Χριστὸς στὶς καρδιὲς τῶν πνευματικῶν της τέκνων.

Ἡ πραεῖα καὶ ταπεινὴ στὴν καρδία Γερόντισσα Μαριάμ, μὲ τὴ διακριτικὴ ὡς αὔρα λεπτὴ παρουσία της ἀλλά καὶ τὴν πύρινη πνευματική της ὑπόσταση, ἐδραίωσε τὴ νέα μοναστικὴ ἀδελφότητα, ὀχυρώνοντάς την πνευματικὰ καὶ παραδίδοντας τὶς νέες κτιριακὲς ἐγκαταστάσεις.

Στὶς 5 Μαΐου 2020 μετὰ ἀπὸ ἐπιδείνωση τῆς ταλαιπωρημένης ὑγείας της, παρέδωσε τὴν ἡγιασμένη ψυχή της στὸν Ἠγαπημένο Νυμφίο της Χριστὸ, ποὺ τόσο ἐπόθησε. Τὸ ἥρεμο καὶ χαριέστατο πρόσωπό της μέσα στὸ ταπεινὸ φέρετρο στολισμένο μὲ λουλούδια σεβασμοῦ, ἀγάπης καὶ εὐχαριστίας τῶν πιστῶν προσκυνητῶν τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας, ποὺ τόσο στήριζαν οἱ προσευχές της, ἦταν ἡ ἐπισφράγιση τῆς βεβαίας πίστης της στὸν Κύριο, τὸν Νικητὴ τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Αἰωνία της ἡ μνήμη.

Περιοδικό Παράκληση, τ.104

Το παραπάνω αφιερωματικό κείμενο αναδημοσιεύετηκε στις 5 Μαϊου 2021 στον επίσημο ιστιτόπο της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού